

Co należy rozumieć pod pojęciem „obiektów lub miejsc kultu religijnego”?

Zgodnie z art. 3 pkt 4 lit a) ustawy Prawo budowlane, jako obiekty małej architektury zdefiniowano niewielkie obiekty, w tym obiekty kultu religijnego, takie jak kapliczki, krzyże przydrożne oraz figury. Zaś w załączniku do wspomnianej ustawy, określającym kategorie obiektów budowlanych, w kategorii X wymienione zostały budynki kultu religijnego, takie jak kościoły, kaplice, klasztory, cerkwie, zbory, synagogi, meczety oraz domy pogrzebowe i krematoria.

Jeżeli w uchwale rady gminy, podjętej na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy, chciano zakazać sprzedaży napojów alkoholowych wokół miejsc lub obiektów kultu religijnego, należało samodzielnie zdefiniować użyte pojęcia lub wskazać definiujący je akt prawny. W każdym razie, podane wyżej definicje określone w ustawie Prawo budowlane, nie są wiążące. Mogą zatem zostać użyte wprost lub przeformułowane zgodnie z potrzebą środowiska lokalnego. Dla pełniejszego wyjaśnienia problemu można również odwołać się do dotychczasowego orzecznictwa sądów. Przykładowo, w tezie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 czerwca 1991 r. (sygnatura akt – II SA 391/91) podniesiono, iż miejscami kultu religijnego są miejsca, w których stale i systematycznie zbierają się wierni danej religii (wyznania) dla wzięcia udziału w nabożeństwach i innych zorganizowanych formach sprawowania kultu religijnego. Zdaniem sądu miejscami kultu religijnego nie są kapliczki, które są wprawdzie czczone przez wiernych, ale w których (obok których) nie zbierają się oni systematycznie dla sprawowania kultu w formach zorganizowanych.